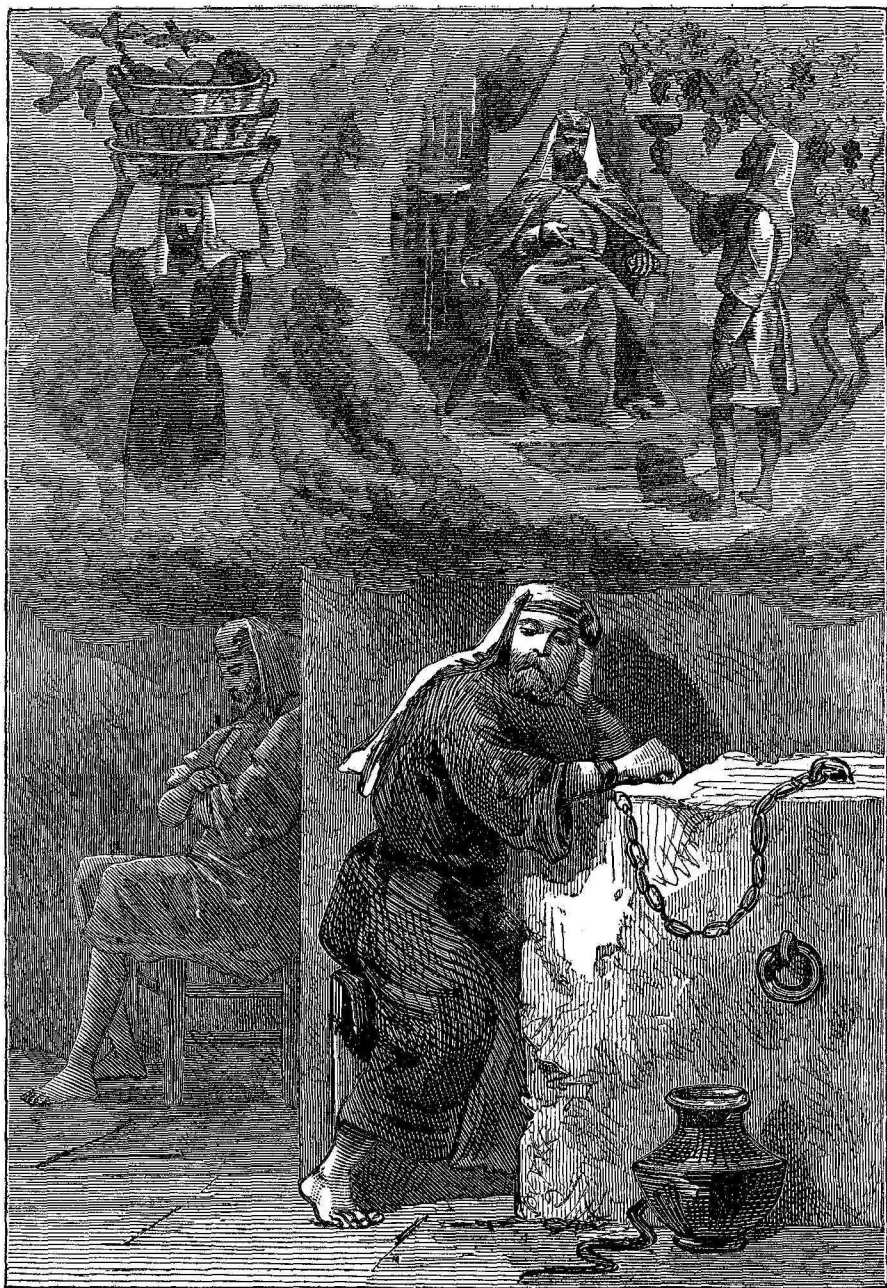

Καὶ ἀρπάζει τὸ ραβδί του μὲ τὰ δρό της τὰ χεράκια
Καὶ στὸν πάππο της τὸ δίδει μὲ χαμόγελο γλυκό.

Χαμογέλασε κ' ἐκείνος ἀκουμβώντας στὸ ραβδί του,
'Εκαμάρωσε τῆς κόρης τὴν καλὴ ἀνατροφή·

Ναί, παιδιά μου κάθε πράξις εἶναι μὴ εὐεργεσία,
Καὶ σπολλίζει τὸν νόμ' σας· ὁ Θεὸς σᾶς εὐλογεῖ.
Τὸ λοιπὸν καὶ τῆς Ξανθοῦλας ἡ ὠραία ἱστορία
Τὰ ἀθῶα βήματά σας στὸ καλὸν δὲ ὁδηγῇ.
Νικόλαος Ι. Ἑγγλέσης.

Ὁ Ἰωσήφ δεδεμένος εἰς τὴν φυλακὴν.

Καὶ μὲ μάτη δακρυσμένο, ἡ χαρομένη ψυχὴ του
'Απὸ τὰ βάθειά της μέρη τὴν Ξανθοῦλα εὐλογεῖ.

Ὅσα πράγματα διδάσκει τῆς Ξανθῆς ἡ ἱστορία
Τὸ γνωρίζετε καθ' ἓνα ἀπὸ σᾶς μικρὰ παιδιά.

Τὴ ὑπόλειψε μεγάλη, σεβασμὸς, εὐεργεσία,
Στοὺς γονεῖς σας, εἰς τοὺς γέροντας, στὰ ἀδύνατα κορμιά!

ΟΝΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

Δ'. ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΕΦΟΠΟΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΡΧΙΟΙΝΟΧΟΥ.

Τὸν Ἰωσήφ, περὶ τοῦ ὁποίου ἀνέφερα εἰς τὸ προη-
γούμενον φύλλον, ὅτι ὠνευρεῖσθαι δύο ὄνειρα καὶ διὰ

τουτο, ὡς και διότι ἡγαπᾶτο περισσότερο τῶν ἀδελφῶν του ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ἐμίσειτο ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν του, οἱ ἀδελφοὶ του εὐρόντες κατάλληλον εὐκαιρίαν ἐπώλησαν εἰς ἐμπόρους Μαδιανίτας ὅχι τὸσον διὰ τὰ χρήματα, ὅσον διὰ νὰ κορέσωσι τὸν φθόνον των· θὰ τὸν ἐφόνευον δὲ, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ὁ ἀδελφός των 'Ρουβὴν. Πόσον τρομερὸν κακὸν πρέπει λοιπὸν νὰ ᾔηται ὁ φθόνος, ὥστε νὰ καταπνίγη τὰ ἀδελφικά αἰσθήματα και νὰ κάμνη και αὐτοὺς τοὺς στενότητους συγγενεῖς ἀσπόνδους και θανασίμους ἐχθρούς!

Οἱ Μαδιανῖται, ὡς φαίνεται, ἐμπορεύοντο ὅχι μόνον εἰς πραγματείας, ἀλλὰ και εἰς ἀνθρώπους, και διὰ τοῦτο ἔφεραν τὸν 'Ιωσήφ εἰς τὴν Αἰγύπτου, ὅπου ἦτο μεγάλη και ἐπικερδὴς ἀγορὰ διὰ ἀνδράποδα, και ἐκεῖ ἐκθέσαντες αὐτὸν κατώρθωσαν νὰ τὸν πωλήσουν, δὲν μᾶς λέγει ἡ Γραφή διὰ πόσον, εἰς κάποιον ἀνθρωπον λεγόμενον Πετεφρὴν, ὅστις ἦτο ἀρχισωματοφύλαξ τοῦ Φαραῶ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ἐκεῖνος δὲ ἀγοράσας αὐτὸν ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν του και ταχέως διὰ τῆς τιμιότητος, δραστηριότητος και φρονήσεώς του κατήχησε νὰ γείνη οἰκονόμος τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου του.

'Αλλ' ἡ γυνὴ τοῦ Πετεφρῆ ἦτο κακὴ και ἐσυκοφάντησε τὸν 'Ιωσήφ εἰς τὸν ἄνδρα τῆς, ὅτι ἐζήτησε νὰ τὴν βιάσῃ, ὁ δὲ Πετεφρὴς χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ, ἔρριψε τὸν 'Ιωσήφ δεδεμένον εἰς τὴν φυλακὴν. 'Αλλ' ὁ Θεὸς ἦτο μετ' αὐτοῦ και ἐν τῇ φυλακῇ, διότι ἦτο ἀθῶος και ἐπροσπάθει νὰ κάμνη τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν τῷ ἔδωκε χάριν ἐμπροσθεν τοῦ δεσμοφύλακος, και ὅχι μόνον ἔλυσε τὰ δεσμά του, ἀλλὰ και τὸν μετεχειρίζετο ὡς ὑποεπιστάτην εἰς τοὺς φυλακισμένους.

'Ενῷ δὲ ἀπέρνα τὸν καιρὸν του τοιούτῳτρόπως, δύο ἀπὸ τοὺς κρατούμενους εἰς τὴν αὐτὴν μὲ αὐτὸν φυλακὴν, ὁ ἀρχιαρτοποιὸς και ὁ ἀρχινοχὸς τοῦ Φαραῶ, οἵτινες εἶχον ριφθῇ ἐκεῖ διὰ τίνα αἰτίαν, ὠνευρεύθησαν ἑκαστός ἐν ὄνειρον. Ὁ πρῶτος ὠνευρεύθη, ὅτι ἔλαβε σταφύλια ἀμπέλου ἐχούσης τρία κλήματα και ἔθλιψεν αὐτὰ εἰς τὸ ποτήριον τοῦ βασιλέως και ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως. Ὁ δευτέρος, ὅτι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εἶχε τρία κάνιστρα περιέχοντα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀρτοποιῶν, και ὅτι τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήρχοντο και ἔτρωγον αὐτὰ.

Τὰ ὄνειρα ταῦτα ὁ 'Ιωσήφ ἐξηγήσεν εἰς αὐτοὺς και κατὰ τὴν ἐξήγησίν του, οὕτω και ἐγένετο· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ Φαραῶ κατέστησε τὸν ἀρχιαρτοποιὸν εἰς τὴν πρωτέραν του θέσιν, τὸν δὲ ἀρχινοχὸν ἐρέμασε και τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέδαινον και ἔτρωγον τὰς σάρκας του.

Ὁ 'Ιωσήφ παρεκάλεσε τὸν ἀρχινοχὸν νὰ τὸν ἐνθυμῇ, ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν ἐλησμόνησε και οὕτως ἔμενεν εἰς τὴν φυλακὴν. Πόσον ἀληθινὴ ἡ παροιμία,

«ματάκια τοῦ δὲν φαίνονται γρήγορα λησμονοῦνται!»

Παράδειγμα πρὸς μέμνησιν.

Ὁ ἄθμος τῆς Χολλὰ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξέλεξεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλου τοῦ Β'. τὸν Ἀνδρέαν Μόρβελ, νέον πτωχόν, και τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ Λονδίνον, διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ αὐτὸν και ὑπερασπίζετα τὰ συμφέροντα τῶν συνδημοτῶν του πλησίον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡμέραν τινὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ τὸν δωροδοκήσῃ παλαιὸς τις συμμαθητὴς τοῦ, Δάδου καλούμενος, ὅστις τότε κατεῖχε τὴν θέσιν τοῦ λόρδου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸν ἐπεσκέφθη, και ἀφ' οὗ ὠμίλησαν πολλὰ και διάφορα, λαθὼν ὁ ὑπουργὸς τὴν χεῖρα τοῦ φίλου του, διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ ὀρθῶς, ἀφῆκεν εἰς αὐτὴν ἐν χαρτίον τῆς τραπέζης ἀξίας 1,000 λιρῶν· πρὶν ὅμως ἀναβῇ εἰς τὴν ἀμαξίαν του, ὁ νέος Μόρβελ τῷ εἶπε· «παρακαλῶ σε, Μιλόρδε, νὰ μὲ χαρίσῃς μίαν ἀκόμη στιγμὴν.»

Ὁ ὑπουργὸς συγκατένευσε νομίσας, ὅτι ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ, και ἀμφότεροι ἐπανῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον, ἀπὸ τὸ ὅποιον εἶχον ἐξέλθει· ἀφ' οὗ δὲ ἐκάθησαν ὁ Μόρβελ καλέσας τὸ παιδίον, τὸν ὑπηρετὴν του ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τὸν ἠρώτησεν, εἰπών. «Εἰπέ μου, Ἰάκωβε, τί εἶχον διὰ γεῦμα χθές;

«Δὲν ἐνθυμείσαι, κύριε, —ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, —εἶχες μίαν πλάτην ἑνὸς προβάτου, τὴν ὁποίαν μὲ διέταξες νὰ πάρω ἀπὸ μίαν γουαῖκα ἐν τῇ ἀγορᾷ.»

«Πολὺ καλὰ, Ἰάκωβε, —εἶπεν ὁ κ. Μόρβελ. Σήμερον δὲ τί ἔχομεν νὰ φάγωμεν;»

«Δὲν ἤξεύρεις, κύριε, ὅτι μὲ διέταξες νὰ φυλάξω τὸ κόκκαλον τῆς πλάτης διὰ νὰ κάμω σούπαν;»

«Πολὺ καλὰ· ἀρκεῖ· τώρα δὲ πῆγαινε εἰς τὴν ἐργασίαν σου.»

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ ὑπηρετὴς ἀνεχώρησεν, ὁ κ. Μόρβελ στραφείς πρὸς τὸν ὑπουργόν, εἶπε, «τὰ ἤκουσες Μιλόρδε; Διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Ἀνδρέα Μόρβελ ἐγένετο προμήθεια· ὅθεν λάβε ὀπίσω αὐτὸ τὸ κομμάτι τὸ χαρτί, τὸ ὅποιον μοι ἔδωκας. Γνωρίζω ποῖαν καλωσύνην ἐζητεῖς νὰ μὲ κάμης διὰ τοῦτο· ἀλλ' ἐγὼ διατελῶ ἐνταῦθα διὰ νὰ ὑπηρετῶ τοὺς ἐκλογεῖς μου· τὸ ὑπουργεῖον δόναται νὰ ἐπιζητῇ ἀνθρώπους τοῦ συμφέροντος· ἐγὼ ὅμως δὲν εἰμαι εἰς ἐξ αὐτῶν.

Ὁ ὑπουργὸς ἔλαβε τὸ χιλιόλιρον γραμματίον του και ἀπῆλθε λίαν κατησχυμένος.

Ἡ ὁμίχλη τοῦ Λονδίνου προέρχεται ἀπὸ τὸν καπνόν, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ ἄπειρα ἐργο-